

عنوان مقاله:

کثرت گرایی حقوقی؛ تاملی در چیستی مبنای التزام آوری قاعده حقوقی و متغیرهای تحول نظام حقوقی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش حقوق عمومی، دوره 17، شماره 48 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسنده:

مهدی شهابی - استادیار حقوق خصوصی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

کثرت گرایی حقوقی میتواند محدود به تحلیل و برداشتی شکلی یا فنی شده، به معنای حکومت مکانیسم های حقوقی متفاوت بر موقعیتهای حقوقی یکسان باشد؛ باین حال، این معنا از کثرت گرایی حقوقی، مانع شناخت همه واقعیت های نظام حقوقی و چگونگی تحولات نظام حقوقی است. کثرت گرایی حقوقی را باید نه در سطح مکانیسم های حقوقی، بلکه در سطح مبانی و منشاهای التزام آوری قاعده حقوقی جستجو کرد. این معنا از کثرت گرایی، می تواند به صورت سلسله مراتبی یا استقلالی باشد؛ منظور از کثرتگرایی سلسله مراتبی، قایل بودن به چند مبنایی است که در طول هم قرار دارند و مبنای پایینتر، اعتبار خود را از مبنای بالاتر اخذ میکند. منظور از کثرتگرایی استقلالی، قایل بودن به چند مبنایی است که در عرض یکدیگر قرار داشته و هیچ مبنایی اعتبار خود را از مبنای دیگر اخذ نمیکند و از یکدیگر استقلال دارند. درهرحال، کثرت گرایی حقوقی، چه از نوع سلسله مراتبی و چه از نوع استقلالی، تنوع ماهوی قواعد حقوقی را موجب شده، تحولات نظام حقوقی و از همه مهمتر تحول از حقوق سنتی به حقوق مدرن و از حقوق مدرن به حقوق پست مدرن را توجیه میکند.

کلمات کلیدی:

کثرت گرایی حقوقی، کثرت گرایی استقلالی، کثرت گرایی سلسله مراتبی، وحدت گرایی حقوقی، مبنای قاعده حقوقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/706670>

